

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Gf.I.30.630/2012/10. szám

A Debreceni Ítéltábla a dr. Varak Zsuzsanna (címe) ügyvéd által képviselt felperes neve (címe) felperesnek, a dr. Horváth Ildikó (címe) ügyvéd által képviselt alperes neve (címe) alperessel szemben kártérítés iránt indított perében a Miskolci Törvényszék 23.G.40.156/2010/53. szám alatt meghozott és az 56. sorszám alatt kijavított ítélete ellen a felperes részéről 54. sorszám alatt előterjesztett és 57. sorszám alatt indokolt fellebbezés, valamint az alperes által Pf.3. sorszám alatt előterjesztett csatlakozó fellebbezés folytán meghozta a következő

részítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a fellebbezett részét az ingókban okozott kár miatt érvényesített kártérítési igény tekintetében helyben hagyja. Mellőzi a felperes perköltségfizetési kötelezettségét az alperes részére, és az alperes által a felperes részére fizetendő perköltség összegét 115 860 (száztizenötezer-nyolcszázhatvan) Ft-ra, míg a felperes által az államnak külön felhívásra megtérítendő kereseti illeték összegét 10 812 (tízezer-nyolcszázhatvan) Ft-ra leszállítja, az alperes által az államnak külön felhívásra megtérítendő kereseti illeték összegét pedig 47 127 (negyvenhétezer-százhuszonhét) Ft-ra felemeli. Az ítéletet az elmaradt haszon miatt érvényesített kártérítési igény vonatkozásában - a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátaira tekintet nélkül - hatályon kívül helyezi, és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a felperesnek 19 615 (tizenkilencezer-hatszázhatvanöt) Ft másodfokú perköltséget. Megállapítja, hogy a hatályon kívül helyezett rész vonatkozásában a felperes oldalán 306 657 (háromszázhatvanöt-hatszázötvenhét) Ft, az alperes oldalán pedig 389 658 (háromszáznyolcvankilencezer-hatszázötvennyolc) Ft perköltség merült fel és 1 103 000 (egymillió-százháromezer) Ft fellebbezési eljárási illeték feljegyzésére került sor.

A részítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

Az **"A"** Kht. bérbeadó határozott időre - 2012. július hó 14. napjáig - bérbe adta a felperesnek a **"k-i"** piacon lévő 24,63 m² alapterületű üzlethelyiséget (**"k-i"**... hrsz.) kereskedelmi tevékenység folytatására.

A tulajdonos **"K"** Város Önkormányzata a fenti bérleményt is magába foglaló ingatlant 2008. április hó 4. napján eladta az alperesnek. A szerződésben az alperes tudomásul vette, hogy az ingatlanon a jogerős építési engedély kiadását követő 3 éven belül, legkésőbb 2013. március hó 15. napjáig piacot és fedett vásárteret, valamint egyéb kereskedelmi és szolgáltatási létesítményeket kell építenie és üzemeltetnie, és az építés alatt a piac működését lehetőség szerint biztosítani kell. Az alperes a helyiség- és területbérleti szerződésekből eredő kötelezettségek teljesítését átvállalta.

A piac területén működő üzletek bérlőit az alperes 2009. májusában értesítette arról, hogy júliusban megkezdje a piac építményeinek lebontását, ezért kérte a bérlőket, hogy készüljenek fel a terület átadására. Jelzése szerint ugyanis a munkálatok alatt a piacot még részlegesen sem lehet működtetni, de arra törekszenek, hogy az önkormányzattal együttműködve az építés idejére ideiglenes piac kerüljön kialakításra.

2009. augusztus hó 18. napján tájékoztatták a bérlőket, hogy az építési engedélyt megkapták, és 2009. augusztus hó 31. napjától a piac bezárásra kerül, míg az ideiglenes piac - ahol szabadtéren asztalokról lesz lehetőség árusításra - az..... szám alatti régi óvodában kerül kialakításra. A beruházás befejezése és az új piac megnyitása 2010. májusától fokozatosan várható.

Az alperes a felperes bérleti szerződését 2009. augusztus hó 28. napján a hónap végére felmondta, amit a felperes nem fogadott el. A felek többször is egyeztettek, a felperes azonban olyan igényeket támasztott a kiköltözésének feltételéül, melyeket az alperes nem fogadott el. Az alperes a felperesi bérleményt körbekerítve kezdte meg a piac lebontását, majd azt is lebontotta azt követően, hogy a felperes ingóságait 2009. október hó 16. napján jegyzőkönyv felvétele mellett elszállították. Ugyanekkor került lebontásra a bérleményhez 2005. évben vörös fenyőből épített fedett terasz, melyre vonatkozóan a felperes építési engedélyt kapott 2004. májusában. Az ideiglenes piacon felkínált árusítási lehetőséget a felperes nem fogadta el. A bontás és a szállítás során az ingóságokban keletkezett sérülések miatti kár 784 600 Ft volt.

Az új piac 2011. decemberében nyílt meg, ott 2012. április hó 15. napjától kezdődően bérelt az alperessel megkötött bérleti szerződés alapján a felperes egy ugyanolyan virágüzletet, mint amilyen a korábbi bérlemény volt. Ezt megelőzően már január-februártól kezdődően is asztról árult a piacon.

A felperes 2009. szeptember hó 24. napjától további virágboltot működtet a **"K"**,..... szám alatt, annak neve azonos a piacon működtetett virágboltéval (**"B"** Virágbolt). Ezt megelőzően a **"K"**, szám alatt működtetett egy virágboltot, melynek bérleti szerződését felmondta 2009. május végére. A .. szám alatti üzletre 2009. júliusában kötött bérleti szerződést, a működési engedélyt 2009. augusztus hó 31. napjával adták ki.

A felperes a keresetében az alperest 14 767 796 Ft kártérítés és késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni (az elmaradt jövedelem után 2010. december hó 31. napjától, 180 000 Ft után 2009. október hó 20. napjától, 784 600 Ft után 2009. október hó

16. napjától kezdődően). Követelésén belül 13 787 796 Ft-ot elmaradt haszonként, 500 000 Ft-ot az előtető miatti kártérítésként, 300 000 Ft-ot pedig az üzlethelyiségben lévő és használhatatlanná tett eszközeiben keletkezett kár megtérítése címén, végül 180 000 Ft-ot az elmaradt külföldi nyaralása költségének megtérítéseként igényelt az alperestől. Utóbb az ingók miatti követelését 784 600 Ft-ban jelölte meg.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság az 53. sorszám alatt meghozott és az 56. sorszám alatt kijavított ítéletében kötelezte az alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a felperesnek 784 600 Ft-ot és ennek 2009. október hó 16. napjától járó késedelmi kamatát, valamint 85 630 Ft perköltséget, amelyet meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 839 000 Ft le nem rótt kereset illetéket, míg az alperest 47 100 Ft illeték megfizetésére kötelezte. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek 630 480 Ft perköltséget.

Határozatának indokolása szerint az alperes felmondása érvénytelen volt, mert annak a Lakástörvényben meghatározott feltételei nem álltak fenn, ezért az a felek közötti szerződést nem szüntette meg. A szerződés akkor szűnt meg, amikor a bérlemény megsemmisült, és ezzel a felek közötti szerződés lehetetlenült.

A lehetetlenüléséért az alperes felelős, ezért a Ptk. 312. §-ának (3) bekezdése szerint kártérítési felelősséggel tartozik. Alapítvánnyal hivatkozott arra az alperes, hogy szerződéses kötelezettsége volt a régi piac lebontása és az új piac megépítése, hiszen ő volt az, aki saját szerződéses kockázatára vállalta az ingatlan megvásárlásával egyidejűleg a piac átépítését.

Az elmaradt haszon megtérítése iránti kereset nem volt megalapozott, mert a felperes a kárenyhítési kötelezettsége (Ptk. 340. §-ának (1) bekezdése) ellenére a kiesett jövedelmét nem kísérelte meg pótolni, ugyanis nem fogadta el az alperes által felajánlott cserebérleményt, és nem bérelt más, általa alkalmasnak tartott helyiséget. A felperes kötelezettsége lett volna az új piac megnyitását követően azonnal bérelni egy új üzlethelyiséget, ám ennek sem tett eleget, csupán 2012. áprilisától kezdődően. A felperes akkor zárta be az ... út alatti üzletét, amikor már tudomása volt a piacon tervezett bontásról, ezért elvárható lett volna tőle, hogy a piaci üzletét átköltözesse ezen másik bérleménybe, miután egyébként is szándékában állt az.... szám alatt is virágboltot nyitni. Ebben az esetben már alappal igényelhetette volna az esetleges többletköltségeit, és amennyiben ezen üzlet jövedelme elmaradt volna a piaci üzlet jövedelmétől, az elmaradt hasznot is. Nem volt emiatt megállapítható, hogy egyértelműen és kizárólag az alperes jogellenes magatartására visszavezethetően keletkezett elmaradt jövedelme a felperesnek.

A felperes saját elhatározásából döntött úgy, hogy nem veszi igénybe az általa már befizetett nyaralást. Ezen döntése nem vezethető vissza az alperes jogellenes magatartására, még akkor sem, ha a felperes elmondása szerint azért nem utazott el, hogy ezzel akadályozza meg a bérlemény elbontását. A bérlemény így is elbontásra került, ezért

az elmaradt nyaralás és a jogellenes felmondás között nincsen okozati összefüggés, aminek hiányában a kártérítési felelősség sem áll fenn.

Mindezek miatt az alperes kizárólag az ingóságokban a szakszerűtlen elbontással és kiköltöztetéssel okozott kár megtérítésére köteles, amelynek összege a perbeli szakvélemény alapján került megállapításra. Az az alperesi állítás nem nyert bizonyítást, hogy az ingóságok értékcsökkenését azok többszöri átpakolása vagy szakszerűtlen tárolása okozta volna. A sérülések egyértelműen bontásból eredtek, amelyeket a fényképfelvételek és a tanúvallomások igazoltak a szakvélemény mellett.

A helyiségbérleti szerződés megszűnése után a bérlő által a bérlemény korszerűsítésére fordított költségek elszámolásának az a feltétele, hogy erre vonatkozóan a felek előzetes megállapodást kössenek. Megállapodás hiányában a bérlő a beruházások ellenértékére nem tarthat igényt. A felperes maga nyilatkozott úgy, hogy a bérbeadóval nem állapodott meg az előtető költségeinek elszámolhatóságában, az elbontott anyagok pedig a birtokába kerültek.

A perköltség és a feljegyzett 886 100 Ft összegű kereseti illeték viselésének kérdésében az elsőfokú bíróság a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján határozott.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben annak részbeni megváltoztatásával az elmaradt haszon iránti 13 787 796 Ft követelése megítélését, vagylagosan pedig az ítélet hatályon kívül helyezését kérte az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára való utasítása mellett. Sérelmezte, hogy a perben nem került bizonyítási eljárás lefolytatására sor a kereseti követelésének 93 %-a tekintetében, nem vizsgálta a kárenyhítés érdekében tett intézkedéseit és nem is tájékoztatta őt sem ezzel, sem pedig az elmaradt haszonnal összefüggésben a bizonyításra szoruló tényekről, a bizonyítékokról vagy a bizonyítás eszközeiről. Állítása szerint a bérlet tárgyának megszüntével a piaci árusítás lehetetlenné vált, míg egy lakótelepi, utcai bolt üzemeltetése más vevőkört és vásárlóerőt vonz. A lebontott üzlet nyereségét kizárólag az alperes jogellenes magatartása miatt veszítette el. A kára enyhítése érdekében minden tőle telhetőt megtett, így tárgyalásokat kezdeményezett az alperessel, lemondta a nyaralását, a vevői felé hirdette a másik üzlet megnyitását. Az Egressy Béni út 31. szám alatti üzletét annak veszteséges volta miatt zárta be, annak továbbműködtetése nem enyhítette volna a kárát. Próbálkozott az ideiglenes piacon is árulni, de azzal az alacsony bevétel miatt fel kellett hagyni; ott részére az alperes nem is ajánlott fel megfelelő cserehelyiséget. Az új piacon kezdetben a drasztikus bérleti díj miatt nem kötött szerződést, arra csak a bérleti díjak csökkentését követően kerülhetett sor.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az első fokú ítélet helybenhagyását kérte, cáfolva a felperes fellebbezésében írtakat. Egyúttal csatlakozó fellebbezést is előterjesztett, amelyben az ítélet részbeni megváltoztatásával a felperes keresetének teljes elutasítását kérte. Változatlanul arra hivatkozott, hogy szerződéses kötelezettsége folytán és jogerős engedély birtokában került sor a perbeli bérlemény elbontására, amelyben a felperes már nem is végzett kereskedelmi tevékenységet. A felperes eljárása amúgy is a Ptk. 4. §-ának

(1) bekezdésébe ütközött, ami miatt őt nem terhelheti kártérítési felelősség. Továbbra is vitatta, hogy a felperesi ingóságok sérüléseit ő okozta volna, azok ezzel szemben a szakszerűtlen tárolás és a többszöri szállítás folytán keletkeztek.

A felperes ellenkérelmében az első fokú ítélet helybenhagyását kérte annak csatlakozó fellebbezéssel érintett részében, megismételve korábbi hivatkozásait.

Az ítélet tábla a Pp. 253. §-ának (3) bekezdésére figyelemmel fellebbezés hiányában nem érintette az elsőfokú bíróság ítéletének a nyaralás költségeinek megtérítése iránti igényt elutasító rendelkezését. Az ítélet tábla a fellebbezést annyiban találta alaposnak, hogy nem volt lehetőség az első fokú ítélet érdemi felülbírálatára az azzal támadott részben, míg a csatlakozó fellebbezést alaptalannak találta a következők szerint:

Az alperes a csatlakozó fellebbezésében sérelmezte egyrészt a kártérítési felelőssége jogalapjának megállapítását, másrészt az ingókban keletkezett kár megtérítésére kötelezését.

A jogalap hiányát a részére kiadott jogerős bontási engedélyre hivatkozással állította. Álláspontjával ellentétben a bontási engedély megléte irreleváns volt, az ugyanis a felek közötti bérleti szerződést - amelybe az alperes jogutódként belépett - nem írta felül, ahogy a piacra megkötött adásvételi szerződés sem. Az alperest tehát változatlanul terhelték a bérbeadó kötelezettségei, emiatt a határozott időre szóló bérleti szerződést nem az érvénytelen felmondása, hanem a felépítmény elbontása következtében a teljesítés lehetetlenné válása szüntette meg, amiért kétséget kizáróan a szerződésszegő magatartást tanúsító alperes tartozik kártérítési felelősséggel.

A bérleményben tárolt ingók tekintetében a helyiség kiürítésekor készített - kézzel írott - lista nem volt kizárólagos eszköze a bizonyításnak, ezért az elsőfokú bíróság a lefolytatott tanúbizonyítás és a beszerzett szakvélemény alapján helyesen határozta meg a felperest ért kár összegét és helytállóan marasztalta abban az alperest.

Az elmaradt haszon megtérítésére irányuló kereseti kérelmet elutasító döntés vonatkozásában nem volt lehetőség annak érdemi felülbírálatára. Helytállóan hivatkozott arra a felperes a fellebbezésében, hogy az elsőfokú bíróság megsértette ezzel összefüggésben az őt a Pp. 3. §-ának (3) bekezdése alapján terhelő tájékoztatási kötelezettségét, figyelemmel a Polgári perrendtartás tájékoztatási kötelezettségre vonatkozó szabályainak alkalmazásával kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 1/2009. (VI. 24.) PK vélemény 2-4. és 7. pontjaiban írtakra. Az elsőfokú bíróság által a 2010. december hó 1. napján megtartott tárgyaláson közölt tájékoztatása annak általános, kizárólag a vonatkozó jogszabályi rendelkezésre utaló jellege miatt nem felelt meg az előbbi követelménynek, és az elmaradt haszonnal, valamint az alperes által hivatkozott - és a felperes által tagadott - kárenyhítési kötelezettség megsértésével összefüggésben megfelelő tájékoztatásra a későbbiekben sem került sor.

Mivel az alperes eleve vitatta azt, hogy a felperes oldalán elmaradt haszonban jelentkező kár keletkezett volna a magatartásával összefüggésben, legelőször is ennek kérdését

kellett volna tisztázni, ugyanis a kárenyhítési kötelezettségről - annak esetleges megsértéséről - csak abban az esetben lehet szó, ha kár is bekövetkezett. Kár hiányában nincs károsult, így annak a kár enyhítésére vonatkozó kötelezettsége sem merülhet fel, amiből következően ezen kötelezettség megsértése fogalmilag kizárt. Emiatt a felperest ért *lucrum cessans* jellegű kár igazolására felajánlott adekvát bizonyítási kérelmet teljesíteni kellett volna, és a tényállást tisztázni kellett volna a felperes által állított, de az alperes által vitatott kár bekövetkezte és annak mértéke körében. Itt mutat rá az ítélet tábla, hogy a felperes által kért vizsgálati módszer - nevezetesen kizárólag az elbontott bérleményben elért bevétel feltárása - nem megfelelő, ugyanis az oldalán elmaradt haszon megállapításához szükséges a teljes vállalkozásának górcső alá vonása. Ezt indokolja a vállalkozásában a piaci árusítás megszüntetésén kívül eszközölt további változások is, így például az.... szám alatti üzlet bezárása, az.... szám alatt új üzlet megnyitása, valamint a máshol végzett virágárusítás. Ezen kérdés megválaszolása különleges szakértelmet igényel, ideértve a haszon meghatározásán túl annak vizsgálatát is, hogy esetleg egyéb kedvezőtlen - például gazdasági, piaci - folyamatok hatással voltak-e arra.

Amennyiben a felperesnek elmaradt haszonban jelentkező kára keletkezett az alperes jogellenes magatartása következtében, akkor kerül előtérbe a kárelhárítási, illetve kárenyhítési kötelezettség megszegésének a kérdése. Amíg a kár bekövetkezett a felperes köteles bizonyítani, addig a Ptk. 340. §-ának (1) bekezdésében előírt kötelezettség megsértésének bizonyítása a Pp. 164. §-ának (1) szerint az alperes terhe. Az alperes eddig csupán állította, hogy egyrészt a felperesnek felajánlott cserehelyiség a rendelkezése alá tartozott és megfelelő volt, másrészt a felperes a piaci üzletét költöztette át az ... szám alá, s emiatt nem maradhatott el haszna, harmadrészt az asztalon árusítás lehetősége is adott volt, mint azt tette a felperes más városokban, végezetül pedig már az új piac megnyitásától kezdődően bérelhetett volna üzlethelyiséget. A felperes valamennyi alperesi állítást tagadta, ezért az alperest kellett volna ezen bizonyításra szoruló tényekről, a bizonyítási teherről, illetve a bizonyítás sikertelenségének következményeiről őt előzetesen, egyediesítetten és teljes körűen tájékoztatni, ami elmaradt, s ami az elsőfokú eljárás lényeges szabályának megsértésének minősült.

A leírtak miatt az ítélet tábla - nem érintve az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét - a Pp. 213. §-ának (2) bekezdése alapján részítélettel döntött, az első fokú ítéletének fellebbezett részét az ingókat ért kártérítési követelés tekintetében a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése szerint helybenhagyta, egyebekben pedig azt az alperessel szemben érvényesített elmaradt haszonra alapított kártérítési követelés tekintetében a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között hatályon kívül helyezte a Pp. 252. §-ának (3) bekezdése alapján, és az elsőfokú bíróságot ebben a keretben a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította. A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróságnak a feleket a fentiekben részletezett szerinti tájékoztatással el kell látnia, majd az ennek ismeretében előterjesztett adekvát bizonyítási indítványait teljesítve kerülhet abba a helyzetbe, hogy állást tudjon foglalni a felperest ért, elmaradt haszonban jelentkező kár kérdésében.

A részítélet meghozatala okán csak a jogerősen elbírált kereseti követelések tekintetében lehetett a feleket a perköltségben marasztalni. A felperes pernyertessége nagyobb volt

(784 600 Ft szemben az alperes által megnyert 180 000 Ft-tal), ezért az alperes köteles a javára a Pp. 81. (s nem pedig a 78.) §-ának (1) bekezdése alapján perköltséget fizetni. Mivel a felek keresztbe marasztalásának nincs helye, emiatt mellőzte az ítéletábra a felperes perköltségfizetési kötelezettségét, és kötelezte erre kizárólag a nagyobb arányban pervesztes alperest. A felperes javára tisztán 30 230 Ft ügyvédi munkadíj jár, amelyhez hozzászámítandó az általa előlegezett 85 630 Ft költség teljes összege az első fokú ítéletben kifejtett okból, így az ítéletábra az alperes által fizetendő perköltség összegét 115 860 Ft-ra szállította le. A pertárgy értéke az eredetileg érvényesített követeléshez igazodóan 14 767 796 Ft volt, ennek megfelelően a kereseti illeték összege 886 100 Ft. A módosított kereset 14 767 396 Ft megfizetésére irányult, így ennek alapulvételével a nem fellebbezett részhez (az elmaradt nyaralás miatti 180 000 Ft-os követeléshez) 10 812 Ft, a jogerősen elbírált részhez (ingókban okozott károk miatti igényhez) 47 127 Ft, míg a hatályon kívül helyezett részhez (elmaradt haszon iránti követeléshez) 828 161 Ft kereseti illeték tartozott. Ennek megfelelően az alperes által a pervesztessége miatt megtérítendő kereseti illeték összegét az ítéletábra leszállította 10 812 Ft-ra, míg az alperes esetében azt - mivel a kerekítés szabályai csak a kereseti illeték meghatározása során alkalmazhatóak - felemelte 47 127 Ft-ra, amely két összeg a hatályon kívül helyezett részhez igazodó kereseti illetékekkel együtt - amelynek viselése tárgyában értelemszerűen az elsőfokú bíróság fog határozni - adják ki a 886 100 Ft-ot.

A részítélettel elbírált körben a felperessel szemben pervesztes alperes a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése értelmében köteles perköltség fizetésére, amelynek összegét az ítéletábra a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-a (2) bekezdésének a) pontja és (5) bekezdése alapján állapította meg a Pp. 217. §-ának (1) bekezdésén alapuló teljesítési határidő mellett. Az elmaradt haszon megtérítése iránti követelés vonatkozásában az eljárás folyamatban maradt, ezért az ítéletábra a Pp. 252. §-ának (4) bekezdésére figyelemmel csupán megállapította a felek oldalán felmerült másodfokú perköltség összegét, azok viselésének kérdésében az elsőfokú bíróság fog határozni az eljárást befejező határozatában. Az ügyvédi munkadíjban jelentkező perköltség összegét ugyancsak a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-a (2) bekezdésének b) pontja és (5) bekezdése, valamint az alperes vonatkozásában a 4/A. §-ának (1) bekezdése alapján állapította meg. Szintén csak megállapításra került a felperes fellebbezésével felmerült és le nem rótt fellebbezési eljárási illeték összege is, míg az alperes az eredménytelen csatlakozó fellebbezése után lerótt illetéket az e tekintetben fennálló pervesztessége okán maga viseli.

Debrecen, 2013. április hó 4. napján

dr. Csikiné dr. Gyuranecz Márta sk. a tanács elnöke, dr. Bakó Pál sk. előadó bíró, dr. Pribula László sk. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő